

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)

Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Subscription to A.E.A. \$12.
(individual, family, club, federation and
pensioner)
Full-time Students \$8

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.
Prezidanto: R. L. HARRY, AC, CBE, 8 Tennyson Crescent, Forrest, A.C.T., 2603
Sekretario: S-ro F. J. FALLU, 10 Sumersett Avenue, Oakleigh South, Vic., 3167
A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. ELLIOTT, P.O. Box 230, Matraville, N.S.W., 2036.
Kasisto: S-ino I. FALLU, 10 Sumersett Avenue, Oakleigh South, Vic., 3167

N-ro 182 (262)

MELBOURNE

Okt.-Nov., 1980

GRESILLON — ESPERANTO-LERNEJO: LAŬ LA VIDPUNKTO DE UNU KURSGVIDANTO

Ekde ĝia inaŭguro en 1952 kiel Kultura Esperanto-Domo, Kastelo 'Grésillon', Francio, estas la plej ŝatata feriloko de tiuj esperantistoj, kiuj konatiĝas kun ĝi. El la kvin kontinentoj ili venas por kune ĝui, dum kelkaj semajnoj, la vivon de Esperanto-familio kaj ĉiujare, de la komenco de julio ĝis la mezo de septembro, 'Grésillon' bonvenigas sian internacian gastaron. La varia programo aranĝita por ili estas dividita en tri periodojn. Ĉiu periodo daŭras tri semajnojn kaj havas sian apartan karakteron. Ĉi tie mi traktas la kernon de la dua periodo — la periodo de la kursoj. Reklamante pri la allogoj de la Kultura Esperanto-Domo, oni kutimas substreki la belecon de la kampara medio, la ĉef-familiecon de la etoso kaj la internacian esperantistecon de la partoprenantaro. Nur parenteze, kvazaŭ interkampe, oni mencias la kursojn. Tamen la eblecoj eklerni aŭ plulerni la lingvon internacian, sin pretigi por ekzamenoj kaj ilin trapasi, eĉ sin pretigi al gvidado de Esperanto-kursoj, estas signifa parto de la grez-ijona vivo, precipe en la dua periodo.

Mi ĵus venis al la fino de mia tria de'oro kiel kursgvidanto dum la dua periodo de Grésillon, kaj la spertoj fariĝas pli kaj pli ĝuaj. Ĉiu jaro montriĝanta eĉ pli ĝua ol la antaŭa. Tamen, Grésillon estas ne la plej facila 'de'or-ejo' por kursgvidantoj! Tiom da allogaĵoj (naĥado, fiŝkaptado, promenado, ekskursado, . . .) prezentas sin por

forlogi la lernantojn for de la lerno-ĉambroj ke la kursgvidantoj spertas la neceson daŭre adapti ne nur la kurs-programon, sed ankaŭ siajn sintenon, ideojn, prioritatojn rilate la instruadon, al la iom ne certa, de tago al tago ŝanĝiĝema, situacio. Cetere, ankaŭ la vesperaj distraĵoj, komenciĝantaj je, proksimume, la 21-a horo, tiel forte allogas ĉiujn, inkluzive de la infanoj, ke longe antaŭ la fino de la periodo, kursanoj dormemas eĉ matene!

En la ĵus finita periodo okazis ĉiutage kvar kursoj: unu por infanoj, unu por komencantoj pli-aĝaj (ekde la 10-a jaraĝo), unu por progresantoj kaj unu por francelingvanoj pretigantaj sin al trapaso de la ekzameno, 'Atesto pri kapableco', de la Franca Esperanto-Instituto. Krome, por tiuj progresintoj, kiuj ne celis tiun ekzamenon, okazis studrondo altnivela sub la gvidado de Aleksandro Mollison, (Skotlando). La algrada kurso por francelingvanoj estis ne tute en Esperanto, ĉar oni tie pritraktis i.a. tradukadon en kaj el la nacia lingvo. Ĉiuj aliaj, de la porinfanoj-kursoj ĝis inkluzive de la studrondo, okazis ekskluzive en Esperanto — kompreneble: unue pro tio, ke lingvon oni plej efike lernas uzante ĝin, kaj due pro tio, ke la diverslingveco de la kursanaro (almenaŭ ok lingvoj reprezentitaj ĉiujare) necesigas instruadon per la internacia lingvo.

La porinfanoj- kaj porkomencantoj-

kursojn mi gvidis laŭ mia apliko de la rekta metodo. La porprogresantoj-kurson gvidis Robert Lloancy (Francio), kaj la altgradan porfrancilingvanoj-kurson gvidis, por la 24a kaj, bedaŭrinde, lasta fojo, André Ribot (Francio).

Tre baldaŭ en la periodo montriĝis, ke okazigo de rektmetoda kurso de nivelo inter tiu por komencantoj kaj tiu por progresantoj estus tre utila, eĉ konsilinda. Ekzamenoj starigitaj je la fino de la periodo konfirmis per siaj rezultoj, ke ŝtopo de tiu breĉo multe helpus al pluraj seriozaj studentoj de la lingvo. Tia kurso estus kaj paroliga kurso por tiuj, kiuj studis la lingvon ĝis sufiĉe bona nivelo de lingvoscio, sed ne kuraĝas paroli, kaj korektiga kaj progresiga kurso por tiuj, kiuj jam ne plu estas komencantoj, sed tamen ne havas sufiĉajn lingvoscion kaj parolkapablon por sekvi la sufiĉe streĉan kurson je la dua grado.

Versajne la organizantoj pretus proponi tian kurson, se sufiĉe frue aligus kontentige granda nombro de staĝanoj.* Unu problemo por la organizantoj estas, ke homoj emas prokrasti aliĝpeton ĝis la plej lasta momento. Tio kaŭzas ne nur organizajn problemojn ĉe la respondeculoj-volontuloj, sed tro ofte elreviĝon ĉe la malfruantoj, kiuj ne povas ricevi lokon ĉe la Kultura Domo, ĉar la dua periodo okazas je aparte alloga libertempa periodo. Por certigi, ke oni ricevu lokon estas konsilinde enpoŝtigi aliĝpeton tuj je la komenco de la jaro en kiu oni celas partopreni la grezijan vivon — aŭ pli frue! Por plene profiti de la kursoj proponitaj ĉiujare, kaj ne malhelpi al aliaj same profiti, estas konsilinde partopreni tutan tri-semajnan periodon. Se tio ne eblas, oni tamen prefere partoprenu ekde la komenco kaj regule ĝis la tago de foriro!

Multaj studentoj ŝatas ricevi, je la fino de kurso, montreblan pruvon de sia progreso; kelkaj studentoj bezonas atestilon pri kapableco por profesiaj kialoj. Ĉe Grésillon oni povas tiucele trapasi aŭ la ekzamenojn okazigatajn sub la regado de la Franca Esperanto-Instituto, aŭ la internaciajn ekzamenojn de la Kultura Esperanto-Domo mem. Ankaŭ ĉi tiuj lastaj estas de impone alta nivelo! Tute internacilingva la unua, elementa, poŭlas de la ekzamenatoj kompetentecon je skribado laŭ diktado; kapablon ne nur skribe montri komprenon de skribita teksto sed ankaŭ mem verki simplan, ĉirkaŭ unu-paĝan, tekston: bonan komprenon de la parolata lingvo kaj kapablon konversacii pri ĉiutagaj aferoj kun spertaj Esperantist-

oj. La dua ekzameno, same tute internacilingva, postulas kapablon resumi malfacilan tekston, montri per ampleksaj respondoj al demandoj, komprenon de la esenco de la resumita teksto, verki bonstilan tekston pri faka temo (ekz. recenzo de libro), kaj bonstile kaj flue konversacii. La sukcesintoj ricevas la diplomojn de la Kultura Domo dum neformala, gaja kaj amika ceremonio, okazigata komence de vespera kunigo fine de la periodo.

Grésillon estas, se ne unika tamen tre diversfaceta Esperanto-centro: familia feriado, tendumejo, turista centro, lingvo-studejo, . . . Ĉijare, por la unua fojo, ĝi fariĝis ankaŭ seminario por kursgvidantoj dezirantaj ekspluati la metodon, kiun mi uzas, per la materialo, kiun mi verkis. Organizis kaj gvidis la seminarion mia edzo kaj mi. Atestiloj pri kapableco instrui laŭ la metodo kaj materialo estis ceremonie prezentitaj al tiuj, kiuj demonstraciis siajn komprenon de la metodo kaj kapablon efike uzi la instrumentaron. Inter tiuj sukcesintoj estis Shirley Gradusov, lingvo-instruistino de Perth, Okcidenta Aŭstralio. Ĉiujare plidivastigas la renomo de la multifaceta vivo ĉe Grésillon. La sekvaj versoj, ĉerpitaj el la "kanto de la Esperanto-Domo", trafe esprimas la dumsoveran kunvivadon ĉe la Kastelo, kie deĵorantoj kaj staĝanoj kune ferias en etoso de vere internacia amikeco.

Kune studas, babiladas,
Ĝuas, ridas, revas ni,
Tie ni diverslingvanoj,
Sentas nin ĉe familio!

—Audrey C. E. Childs-Mee, Rotterdam

* staĝo: periodo dum kiu oni ĉeestas novan instruon kurson aŭ ricevas trejnadon al nova ofico.
staĝi: fari staĝon (P.I.V.)

SAME KIEL EN AŬSTRALIO . . .

"Sin sentigis dum la lastpasintaj du jardekoj, kiel ĉie en la okcidenta mondo, ankaŭ en Aŭstrio la negativa influo de la kreskanta bonstato kaj televida amasmanio. Perdiĝis antaŭ ĉio la idealismo de la ĝejnuloj. Sukcese propagandi inter ili fariĝis pli kaj pli malfacile. Ankaŭ la alia samdecano plej grandparte maljuniĝis pro tio en sia ĝenerala aspekto. Formortis konsiderinde pli multaj ol novaliĝis.

(D-ro Karl Beckmann en "Super-rigardo pri Aŭstrio", eldonita de la E-redakcio de Radio Vieno).

14-a INTERNACIA KONFERENC DE INT. LIGO DE ESPERANTISTAJ INSTRUISTOJ

24-a de julio ĝis 1-a de aŭgusto, 1980
Cottonera, Malto.

Post trihora flugado mi atingis la insulon Malto. Veninte de norda lando, kie pluvus kaj ventas, mia unua impresio estis, ke mi trovis paradizon: malavara suno kaj amikaj vortoj bonvenigis min. Mi estis senrezerve akceptita en amika rondo. Jen la fenomeno de Esperanto.

La konferenco okazis en la Kolegio "De la Salle" en Cottonera. La Kolegio ĝuas la reputacion esti unu el la plej bonaj lernejoj de Malto, kie pli ol 1700 studentoj el ĉirkaŭ 30 nacioj kune studas kaj laboras. La nomo "Cottonera" devenas de la nomo de unu el la ĉefkavaliroj de Malto: Cottoner. En la Malta Respubliko oni parolas la malтан lingvon, kies bazo estas semida kun multaj italaj kaj anglaj vortoj.

Ĉiuj konferencanoj loĝis kaj manĝis en la Kolegio. Tiu fakto evitis perdon de tempo kaj favorigis pli intensan laboren. Estis 62 partoprenantoj el 9 landoj (Aŭstralio, Belgio, Francio, Germanio, Hungario, Italio, Jugoslavio, Malto, Nederlando). Por Aŭstralio salutis S-ino A. Spencer (Brisbane), ankaŭ ĉeestis S-ino Gradusov el Perth. Por Belgio salutis la subskribintino.

La Solena Inaŭguro okazis en la grandioza konstruaĵo "La Mediteranea Centro por Konferencoj", kiu havas sidlokojn por 220 personoj. Pro malsano, S-ro D-ro Buttigieg, prezidento de la Malta Respubliko, ne ĉeestis, sed Lia Moŝto D-ro J. J. Cremona, la Ĉefjuĝisto, alparolis la konferencanojn. Prezentiĝis aro da interesaj prelegoj:

Eseo pri la pratemploj en Malto", fare de Carmel Mallia, kiu ankaŭ prelegis pri "Inspirado laŭ kelkaj francaj poetoj".

"Edukado kaj Lingvo; Problemoj kaj Solvoj", fare de D-ro Prof. Mario Dazzini, kiu ankaŭ prelegis pri "Instruado de Esperanto en la lernejoj de la mondo".

"La arto de la egoismo", fare de A. Spencer, Brisbane.

Prelego kaj 4 lecionoj pri "Nova Skribo", helpo al analfabetoj (S-ro Mirko Marcella).

Okazis tre bela "Malta vespero". "La mondo ridas", estis la titolo de alia distra vespero, dum kiu konferencanoj mem rakontis spritaĵojn. La konferenco

finiĝis per Adiaŭa vespero kaj Balo.

Okazis ankaŭ 2 duontagaj ekskursoj per aŭtobusoj. Unu iris al "La Hipogeo" unu el la plej belaj pratemploj de Malto. La alia ekskurso iris al Mdina, la malnova ĉefurbo de Malto kaj al Valetta, la nova ĉefurbo.

La 15-a konferenco okazos verŝajne en Budapeŝt de la 17-a ĝis 24-a julio, 1981.

Elfriede Ernst, Bruselo.

● **PERTH:** En oktobro multaj klubanoj revenis hejmen. S-ino Franconi kaj S-ro Hawks, kiuj partoprenis la Universalan Kongreson en Stokholmo, S-ro Illingworth vizitis Hong Kongon, Ges-roj Einihovici, kiuj ĉeestis la Pacifikan Kongreson. S-ino Shirley Gradusov, lingvoinstruistino, vizitis Anglion, kie ŝi pasigis kelkajn tagojn en la hejmo de D-rino Marjorie Boulton; ŝi vizitis ankaŭ la ILEI-konferencon en Malto kaj studis en Gresillon, kie ŝi sukcesis gajni diplomojn. Nuntempe ŝi estas la sola instruistino, kiu rajtas instrui Esperanton en ŝtataj lernejoj. La "Board of Secondary Education" akceptis la instruoplanon de Esperanto, kiun S-ino Gradusov pretigis por lernejoj.

Ĉiuj revenantoj raportis pri siaj vojaĝoj dum klubaj kunvenoj. Dum agrabla pikniko ĉe la alloga hejmo de David Miller, D-ro Einihovici montris interesajn lumbildojn pri la Pacifika kongreso. Revenis ankaŭ Ges-roj C. Dean, kiuj raportis pri sia vojaĝo alifanden kaj al Londono, kie ili prelegis en la Esperanto-Klubo.

— T. Einihovici.

● **ADELAIDE:** Ni kunvenis en la Universitato je 22-a de septembro. Kiel kutime, ni kune studis dum la unua horo kaj la reston de la vespero ni amuziĝis konversaciante. Dimanĉe, 28/9, ni renkontiĝis en la ĝardeno de Ges-roj Goodfellow, kie ni ĝuis la belan veteron kaj bonan manĝaĵon kune kun Jim kaj Jenny Dimeo el Rochester, Viktorio. S-ro Dimeo tre lerte klarigis multajn dubindajn punktojn pri la vortkonstruo de Esperanto.

— R. Felby.

● **MELBOURNE:** Je 1-a kaj 8-a septembro S-ro H. Koppel raportis pri la Pacifika kongreso en Vancouver kaj la

S.A.T.-Kongreso en Rijeka. Je 15/9 S-ro K. Linton prezentis sonbendon pri intervjuo de li pri Esperanto ĉe Radio Aŭstralio, Errol Chick, 22/9, parolis kaj montris lumbildojn pri vizito al Shang-hai.

28 esperantistoj de ĉiuj 4 Melburnaj grupoj partoprenis, 29/9, la "Amerikan Teon" en la Esperanto-Domo. La enspezo por la vespero estis \$76.86. Semajnon poste, Henry Rosengren parolis pri "La Stalag Arnipelago" (aventuroj kiel militkaptito en Germanujo).

● **SYDNEY:** David Gould (18/8) gvidis diskuton pri "necese kaj sufiĉe", ĉu oni traduku laŭ vortoj aŭ laŭ ideoj. S-ro W. Chandler (1/9) parolis pri la "Birdo de l' Inferno" Bettie Hart (15/9) montris diapozitivon pri sia ferio en Eŭropo, antaŭ kaj post la Stokholma Kongreso. Kvankam multe pluvigis ĉi sukcesis fari belajn fotojn.

Diskutivespero okazis je 22/9 pri la temo ĉu "Dommastrinoj rajtas ricevi salajrojn", gvidata de S-inio M. Chaldecott. J. Harwood citis vortojn el la Biblio, kiuj diras ke "edzino devas submeti sin al sia edzo." Kontraŭe M. Chaldecott citis frazon el la edzig-ceremonio, ke edzo juras doti sian edzinon per siaj tutaj proprajoj.

Bonvena gasto ĉe nia kunveno de la 13-a de okt. estis F-inio S. van Wijngaarden, kiu laboras en la UEA-oficejo en Rotterdam. Ŝi montris belajn lumbildojn pri sia interesa hejmlando.

Sept. 16-18 estis tagoj de "Carnivale 80 Languages Galore", librofesto ĉe la Urbodomo. La Federacio kaj Societo luis spacon kaj sub granda verda flago montriĝis diversaj libroj, diskoj kaj flugfolioj. Inter la vizitantoj estis esperantistoj kiuj ĝis nun ne kontaktis kun nia movado en Sidnejo. Ankaŭ venis la kutimaj mokantoj. —M. Chaldecott

● **MANLY:** Neordinara okazintaĵo pasintmonate estis la vizito de Sija van Wijngaarden, kies ĉesto vigligis niajn kursojn kaj sociatajn vesperojn. Spaco mankas por mencii ĉiujn membrojn, kiuj gastigis nian bonvenan samideaninon el Nederlando. Ekde ŝia unua tago en nia regiono, niaj anoj akompanis ŝin por naŭ, ekskursi kaj aŭte viziti la vidindaĵojn laŭ la marbordo, en la Blua Montaro, kaj en la urbo mem, kun speciala vizito al opera prezentado. Je ŝia honoro okazis 3 kunveno. Je 2/10 Bonveniga Vespere en la hejmo de Edna Giles por ĉiuj lumbildojn pri Postkongreso en Skandinavio, trafe priskribitajn de nia amiko Les;

14/10 vizito de Sija al niaj 3 kursoj en la Vespera Lernejo por persone renkonti kaj alparoli niajn lernantojn. Nome de la Klubo, nia Prezidanto Prof. R. G. Robertson prezentis al Sija ilustritan libron pri la aŭstralia kamparo. Je la fino de tiu adiaŭa vespero Sija petis, ke ni kantu nian himnon "Antaŭen Aŭstrali".

Dua elstara okazintaĵo estis la forvelado (13/10) de nia maristino Ann Gash en la eta jahto "Ilmo II" por transnavigi sola la Pacifikan Oceanon al San Francisko. Se vi volas saluti ŝin okaze de Kristnasko kaj la Nova Jaro, bv. skribu al Ann Gash, "Ilmo II", c/o Port Captain, Honolulu, Hawai (ĝis fino de decembro). —Marjorie Duncan.

● **BRISBANE:** 17-18-an de Oktobro ni starigis budon ĉe Universitato Griffith, je la okazo de festo pri "Vizio de la Estonteco". Ĉirkaŭ 130 grupoj partoprenis tre interesan feston. Ni alparolis kelkcent interesatoj pri Esperanto kaj disdonis pli ol 300 informfoliojn. Instruistino de la angla lingvo, kiu ĵus revenis de Ĉinio post dujara instruposteno tie, informis nin pri la diversaj Esperanto-libroj haveblaj eĉ en vilaĝoj en Ĉinio. La 21-an de okt. Trevor Steele ĉestos bonvenigan vesperon ĉe la Kultura Centro de Artoj. Je 30/10 Ray Ross ĉestos la jarkunvenon de Kultura Asocio de Griffiths. Sybil Martin gastigis F-inon S. van Wijngaarden dum ŝia vizito al Brizbano. F-inio Wijngaarden montris interesajn lumbildojn kaj parolis pri Nederlando (20/10).

—Ray Ross.

● **TOOWOOMBA:** Ges-roj R. Ross kune kun F-inio van Wijngaarden (Nederlando) venis el Brisbane kaj alportis premiojn gajnitajn de lokaj knabinoj okaze de esca konkurso kvinslanda.

Ĉe ŝtata lernejo Gabbinsbar, Fiona Miller ricevis premion, kaj ĉe lernejo Holv Name, Michelle van Branscot kaj Melissa Dawe ricevis premiojn. La koncernaj lernejoj ankaŭ ricevis librojn por siaj bibliotekoj. La toowoombaj televido kaj gazeto fotis kaj raportis. La lernejestroj esprimis dankon al S-ro S. Williams, kiu instruas Esperanton al tiuj klasoj.

Societanoj ege ĉuis (15/10) la viziton de Ges-roj Bossong el Nederlando kaj S-ro W. Chandler. La nederlandaj vidaĵoj estis belaj, kaj Ges-roj Bossong lerte klarigis pri ĉiuj —Jean Lehan.

LA 3-a SOMERA LERNEJO

pri Esperanto alproksimiĝas. Januaro 1981 estos eble la pruvo, kiu konvinkos la ankoraŭ dubemajn. Someraj lernejoj estas tre ŝatataj kaj tre sukcesaj en multaj landoj. En Aŭstralio ne estas alia 10-taga intensa studado de Esperanto. Krome, en Aŭstralio ne estas alia Esperanto-okazaĵo organizita de ekstermovada instanco. Ni montru ke la Esperantistoj ŝatas tiun eksterordinaran situacion, profitante el la oportuno partopreni en vera Esperantio.

Mi vizitis la lokon, "Downlands College", en kiu ni logos kaj studos. Antaŭ la plaĉaj brikaĵ konstruaĵoj estas areo, kiun oni povas nomi preskaŭa artaro. Inter la konstruaĵoj estas beleta korto, pavimita de la lernejaĵoj mem per brikoj. La naĝejon oni nun plilongigas; certe ĝi estos en tre bona ordo en januaro.

Por 5 minutojn per aŭto estas la urbcentro, sed je 5-minuta distanco post vigla piedirado al la alia direkto estas butko, kaj orien, tute proksime estas malgranda "butikcentro".

Skribu al: **The Director, Summer School, P.O. Box 100, Toowoomba, 4350** por aliĝilo, sed skribu en la angla, mi petas, ĉar la organizantoj ne estas esperantistoj.

Do venu al la 3- Somera Lernejo pri Esperanto, 12-24-a de Januaro, 1981 por komencantoj, postkomencantoj, progresantoj kaj literaturamantoj.

—Jean Lehané.

EL LA FEDERACIOJ

● **N.S.K.:** La jarkunveno de la Federacio okazis je 2-a de aŭgusto. La ĉeestantoj observis minuton da silento je la memoro de Johano Matasin (kunfondinto de la Esperanto-domo), kiu mortis frue en la sama tago.

Elektiĝis la jena estraro: Prezidanto: S-ino S. Fanos; Vic-Prez: S-ino T. Thomas; Kasisto/Sekretario: S-ro J. Harwood; Posedaĵoj: S-ino B. Hart. Aliaj estraranoj: S-ino B. Cleminson, S-ino E. Matasin, S-ro W. Gassner.

La prezidanto prezentis siajn persojn pri la diversaj devoj de la estraro kaj de la individuaj funkciuloj. La nuntempa propagando rilatas al la sonbendoj haveblaj al la FoMo-Radio, kaj pri la venonta Somera Lernejo en Toowoomba. Per la du aferoj ni celas la loĝantarojn eksterurbajn kaj kamparajn.

—Margaret Chaldecott.

● **KVINSLANDO:** La 2-a EFK-Konferenco en 1980 okazis la 11-12-an de oktobro; la "St. Lucia"-anoj gastigis la ĉefmainfinon. Ĉiuj tute konsentis pri la elstara sukceso. S-ro W. Chandler

kaj Ges-roj Bossong (ORE-anoj el Nederlando) estis bonvenaj gastoj. La Federacio tre dankas al Edna Jullie kaj Sybil Martin, kiuj gastigis la vizitantojn en Brizbano.

La Generala Kunveno okazis sabate. En 1981 la oktobra konferenco okazos en Brizbano kaj koincidos kun la malfermo de la Kvinslanda E-Muzeo. La Federacio donacos libroŝrankon por konservi la muzeo-erojn. La ĉeek-konkurso mezgrade sukcesis: 15 esoj estis ricevitaj kaj la premioj estis aljuĝitaj al tri junaj lernantoj el Toowoomba.

S-ro W. Chandler prezidis la elektadon de la nova estraro: Jen la rezulto: Prez: Doris Sinclair; Vic-Prez: Ray Ross, Tom O'Grady; Sekretario: Bev. Allatt; Kasisto: Wanda Stadham; Publikaj Rilatoj: Cliff Bailey; Redaktoro: Ray Ross.

Sabatvespere 46 anoj partoprenis vespermanĝon kaj distran vesperon. Dimanĉe, frumatene pluvis, sed 25 anoj ĉeestis "Sherwood Forest"-Parko. Tamen, la ORE-anoj trovis multajn birdojn, kaj en arboj kaj sur la lageto.

Ni tre dankas al St. Lucia pro la sukcesplena konferenco.

— Ray Ross.

23-a AŬSTRALIA ESPERANTO-KONGRESO

2-9 Jan., 1982 — Adelaide, S.A.

La kongreso okazos en la "Lincoln College", tre bele situita kolegio en Norda Adelejo, ne tro malproksima de la urbcentro. Ĉiuj kongresanoj povos loĝi en komfortaj ĉambroj en la Kolegio kaj la kosto por la ĉambro kaj ĉiuj manĝoj estos proks. \$20 tage.

Kongres-Kotizo: Antaŭ 20-6-1981: \$15.00; Pensiuloj, junuloj: \$10.00. Ekde 1-7-1981 \$20.00; Pensiuloj, junuloj: \$15.00.

Sendu vian kongres-kotizon al la kaskisto S-ino B. Randles, 35 Rosling Street, Kensington Gardens, S.A. 5068. Se vi deziras loĝi en la Kolegio, aldonu \$10 kiel deponon por loĝejo. Se vi deziras ricevi kvitancon aldonu afrankitan koverton.

2-a Listo de Aliĝintoj:

- 11 Betty Sykes, Adelaide
- 12 Dr. Kevin Smith, Manly
- 13 Kaethe Schwerin, Sydney
- 14 Joyce Turner, Rockhampton
- 15 Herta Mueller, Sydney.

Laŭŝtata distribuo: Suda Aŭstralio 7, Viktorio 3, N.S.K. 3, Kvinslando 1, A.C.T. 1.

LA "A.E." SUBTEN-FONDUSO

Antaŭe raportita	\$990.10
Oakleigh Esperanto-Grupo	10.00
D. McQueen, Warragul, Vik	5.00
Herta Koppel, Melbourne (memore al Heinz Koppel, edzo)	10.00
Jill Koppel, Benalla, Vik (memore al Heinz Koppel, patro)	5.00
D. P. Mason, Mansfield, Vik.	10.00
Marjorie Duncan (Manly)	5.00
	\$1035.10

FONDUSO POR ESPERANTO-STIPENDIO

Ralph Harry (Canberra)	\$100
D-ro T. Einihovici (Perth)	100
Alice Longson (Perth)	19
Ges-roj R. Bossong (Nederlando)	200
W. Greenhalgh (Brisbane)	20
James Mazza (Perth)	100
David C. Miller (Perth)	10
Ges-roj H. Koppel (Melbourne)	20
	\$569

ERAROJ EN LA NOVA ADRESARO

(Paĝo 31): Nia Prezidanto estas Ralph Harry. Ni kunvenas merkrede. La adreso de la sekretariino estas 69 Wybalena Grove, Cook 2614.

(S-ro W. Amies mortis antaŭ jaroj)

—M. Ellyard (Canberra)

(Paĝo 12) S-ro F. R. Banham mortis la 30-an de aŭgusto, 1974. Dum la pasintaj 6 jaroj la redaktoro de "A.E." estis S-ro Herbert Koppel.

(Paĝo 3): Ellasita Honoriga Komisiono: S-ro Volo Gueltling (9/45 Alt Street, Ashfield, 2131); V. Timmins (Sydney), R. Ross (Brisbane).

(Paĝo 32): Manly E-Klubo: Sekretario estas S-ino Betty Cleminson, Kasisto: M. Ross.

(Paĝo 36): Launceston E-Grupo: Prezidanto: S-ino Kay MacFarlane, Sekretario: S-ino Pat Le Fevre; Kasisto Edith Kerr; Libroperanto: S-ro Mac Le Fevre.

English teacher, wishing to practise Esperanto with people from other countries, offers FREE double room with cooking facilities, for a period of time between 1 to 8 weeks. Full privacy guaranteed. A brief record of career would be much appreciated. Ben Parkinson, Pasaŭe Iepanto 6, 4, 3B, Parque Figueros, CORDOBA, Spain.

Gramatike

Ĉu la pseŭdosufikso "aci" estas evitinda?

Sajnas, ke la pseŭdosufikso "aci" estas evitinda, kaj ke estas konsilinde, ke ni ŝanĝu la vortojn, en kiuj ĝi okazas, per anstataŭigo de alia pli taŭga kaj pli preciza, vere esperanta sufikso, kies signifo estas senduba. Plej ofte ĝi estas anstataŭigebla per la sufikso "ad", okaze per "aj", kaj malofte per aliaj sufiksoj. Tio ne aplikigas, kompreneble, al vortoj, kiaj "situacio" kaj "reznacio", kiuj havas malmultan rilaton kun "situado" kaj "reznado".

Nia Akademio de Esperanto difinas la signifojn de vortoj, kiujn ĝi oficiale aprobas kaj akceptas, kiel necesajn, kaj konformajn al la naturo kaj establita uzado de la lingvo; aliflanke, vortaroj, kaj precipe Plena Ilustrita Vortaro, difinas la signifojn de vortoj, kiujn esperantistoj kutimas uzi, ĉu ili estas oficialaj aŭ ne.

En la Universala Vortaro en 1893 listiĝis la verbo "administri", kiu estas bonega ekzemplo de pure esperanta vorto, ĉar ni povas derivi el ĝi aliajn esperantajn vortojn per vere esperantaj sufiksoj laŭ pure esperanta sistemo, vortojn, kiaj "administrado", "administrado", "administrado", kaj "administrado". P.I.V. listas la jam uzatan vorton "administracio" kun la signifo de "administrado", aŭ "administrado", do kun dubinda signifo, kun la rezulto, ke estas konsilinde eviti tiun vorton, kaj uzi radikon "administri" kun taŭga sufikso, kiu havas fiksitan signifon. Ni konservu tiun trajton de Esperanto, per kiu ĝi superas la etnajn lingvojn, kaj ne imitu iliajn difektojn.

Aliaj vortoj en ĉi tiu kategorio estas "deklari" (1909), "dekori" (1967), "delogi" (1909), "federi" (1967), "elimini" (1922), "ilumini" (1922), "konversi" (1967), "organizi" (1909), kaj "reznigi" (1921). P.I.V. listas la verbojn "demonstri", "diserti", "konfederi", "kulmini", "navigi", kaj "spekuli", el kiuj ni derivas la vortojn "demonstrado", "demonstrado", "konfederado", "konfederado", "kulminado", "kulminado", "navigado", "navigado", "spekulado", kaj "spekulado", ĉiuj kiuj havas fiksitan precizan signifon. Vere preferindaj estus vortoj, kiaj "abnegado", "aliterado" "apelado", "artikulado", "deklinado", "diskriminado", "detonado", "frustrado", kaj "ordinado", el kiuj ni ricevus per retroderivado la tre koncizajn verbojn "abnegi", "aliteri", "apeli" (mi ja scias, ke

P.I.V. listas "apelo" kun alia malofta signifo, sed ĝi certe ne estus la sola, kiu havus du signifojn, "artikuli" "deklini", "detoni", "frustri", kaj "ordini", kaj ĉiu derivaĵo estus tute preciza. Certe estus oportunaj la participoj el tiuj verboj, kiaj "artikulita" kaj "frustrita". kaj ili estus ne nur precizaj, sed vere esperantaj laŭ naturo.

Ofte mi vidas uzitaj far elstaraj esperantistoj tiujn vortojn, kiujn mi ĵus prezentis al vi, kio pravas, ke la sama ideo, eĉ se nebula kaj nekonscia, estas en iliaj mensoj, ĉar ili pensas esperante.

—Ken Linton.

MI ERARIS !

En artikolo pri kiel mi fariĝis Esperantisto ("A. E.", Decembro, 1978), mi diris, ke mi unuafoje aŭdis pri Esperanto en Sidnejo en 1962, kiam ĉe koncerto de la Popolmuzika Klubo de Sidnejo (Bush Music Club of Sydney) pola profesoro de Perto, Okcidenta Aŭstralio, kantis en Esperanto kaj parolis pri la lingvo.

Post la aperigo de tiu artikolo, kelkaj homoj demandis min pri kiu estis la profesoro, sed post tiom da jaroj mia memoro estis tro nebula kaj mi ne povis rememori lian nomon.

Dum mia lastatempa vizito al Sidnejo por partopreni la Esperanto-Kongreson, mi renkontis malnovan amikon, membron de la Popolmuzika Klubo, kaj li bone memoris "La Profesoron", kiel la membro de la klubo bonkore kromnomis lin. Li ne estis pola profesoro de Perto, sed Fritz Müller-Sorau, de Sidnejo, kaj estis el lia buŝo, ke mi unuafoje aŭdis pri Esperanto.

—Clarence Strochnetter.

RECENZOJ

SUPERRIGARDO PRI AŬSTRIO de D-ro Karl Beckmann.

Jen kolekto de felietonoj, kiun eldonis la Esperanto-redakcio de Radio Vieno. En 49 bele presitaj paĝoj la aŭtoro donas kompaktan bildon pri la geografio, historio, popolo, literaturo kaj vivmaniero de Aŭstrio, landeto situita en la koro de Centra Eŭropo. Ĉi tiu leginda libreto estas senkoste havebla ĉe Esperanto-Redakcio ORF A-1136 VIENNA (Aŭstria). Notu bone, ke ĉiu mendanto raitas ricevi nur nun ekzempleron de la libreto, sed per amasa alskribo vi ebligas, la eldonon de dua, suplementa serio.

A TRANSLATION COURSE IN ESPERANTO FOR ADVANCED STUDENTS

by F. R. Banham, Dip. B.E.A., N.K.D.
(176 pages) Price \$6.00.

Post/packing: N.S.W. \$1.25

Other States, \$1.35.

Overseas, \$1.55

Available from: Alan Towsey, 19 Market Street, Tahmoor, N.S.W. 2573.

BONA INFORMO

20% DA RABATO.

La 1981a abonvarba kampanjo de EL POPOLA ĈINIO jam komenciĝis. Ekde 19-9-1980 ĝis 31-1-1981 estas Ĝia periodo kaj farante abonon aŭ reabonon al la gazeto oni povas profiti 20% rebaton el jena tarifo.

Ne perdu la ŝancon, tuj abonu kaj varbe abonigu viajn parencojn kaj amikojn! Kiel abonvarbanto vi povos ricevi de la Esperanta Sekcio de GUOZI SHUDIAN ĉinstilajn rekompencojn.

A BONTARIFO

Por 12 numeroj (1-jaro) \$5.70 — 20% = \$4.56.

Por 24 numeroj (2-jaroj) \$9.60 — 20% = \$7.68.

Por 36 numeroj (3-jaroj) \$14.40 — 20% = \$11.52.

Abonu ĉe S-ro K. G. Linton, 4/2 Lyons Street, Glenhuntly, 3163.

La loko de la Londona Esperanto-Diservo estas nun Kingsway Hall, Kingsway, London, W.C. 2. Anoj de la Brita Sekcio de Kristanaj Esperantistoj kunvenas, la duan dimanĉon de ĉiu monato je 3.15 p.m.

La antaŭa loko estis la Franca Preĝejo en Soho Square, kie mi ĉeestis kiam mi vizitis Londonon. La britaj esperantistoj fojsoj vidi vizitantojn; post la Di-Servo ili temanĝas en la manĝejo de Kingsway Hall. Telefonu Geoff Dorow: 66-56-188.

—Isabel Gale.

RAPIDA MALJUNIĜO

Post 42-jara loĝado en la sama loko mi translokiĝis al Launceston. Je la 1-a de septembro, Barbara Pennington kaj mi geedziĝis, kaj per tio mi subite fariĝis edzo, patro, bopatro kaj avo. K'ia rapida maljuniĝo! Jes, sed mi profunde amas mian novan familion, speciale mian edzinon.

Clarence Strochnetter.

22 Alma Street, Youngtown, Tas. 7250.

WHO'S WHO IN AUSTRALIAN ESPERANTO

7. RALPH L. HARRY, AC, CBE, LL.B. B.A. (Oxford)

(concluded)

His Excellency, Ralph, first served as Ambassador in Belgium, then in South Vietnam, the Federal Republic of Germany and, finally, New York.

In Belgium as Ambassador to the European Community, he initiated the translation of the Treaty of Rome and personally translated the Convention on Diplomatic Practice and the Law of Treaties. In Vietnam, he coached the Saigon Esperanto Club. In Germany he prepared a phrase book for the Olympic Games and spoke in Esperanto about Australia in 20 German cities. He lectured on the Law of the Sea at the U.E.A. Summer University in Belgrade. As leader of the Australian delegation to the U.N. Conference on the Law of the Sea, he attended meetings in North and South America and Europe, visiting and encouraging Esperanto movements.

While in New York, he interested the information and legal departments of the Secretariat, and he hopes that the new Esperanto Centre opposite the UN Building will ensure that the Secretariat keep publishing the Charter and other documents. He was encouraged when the Director General of UNESCO said in Reykjavik that the Esperanto Congress was the only international meeting where language was an aid, not a barrier.

Ralph managed to be back in Australia for the Brisbane and Launceston Congresses and encouraged the Government to use Esperanto films, tapes and booklets. In 1978, he became his Excellency, for he retired from Government service. However, retirement only partial. He became Director of the Australian Institute of International Affairs, and President of the Canberra Esperanto Club. In July of this year he took over the reigns of government of A.E.A.

He is convinced that A.E.A. can have 1000 members and associate members by 1987 when the Esperanto World celebrates its centenary.

At the moment, he is writing in the international language about international law and hopes to publish his

memoirs in Esperanto and an international book of quotations. A current ambition is to improve his golf and his bridge. He feels that there should be an Esperanto translation of the rules.

In the Queen's Birthday Honours of 1980, Ralph L. Harry was named a Companion in the Order of Australia for public service, in particular as a diplomatic representative. This honour is for "eminent achievement and merit of the highest degree in service to Australia or to humanity at large". As an Esperantist, he sought to serve humanity.

Ralph describes himself as an idealist, ideas man and wordsmith, rather than an organiser; but he is a worker who believes that goodwill and energy are not bad substitutes for system. He excels as an occasional speaker — often in verse with sparkles of wit. Here are two stories he told me as we breakfasted together during the 1980 Australian Esperanto Congress. We were in the People's Palace, where Ralph seemed quite at home, though he must have become accustomed to palaces of quite a different sort:

(1) Picture the scene: A very narrow street in an Oriental city. Ralph proceeding in his huge ambassadorial limousine complete with flag. In the other direction, a limousine at least as huge, complete with a royal flag. A stalemate. Ralph's driver refuses to reverse. His master was far too important a man to go back. The other driver, afraid that his master would lose face, refused too. Heated argument. Ralph got out. So did the occupant of the other car. Immediate recognition. "Good morning, Your Highness. I'll tell my driver to go back". "Oh, no. Your Excellency, I insist. I'll tell my driver to go back". Finally, the cars crawled past each other, with the proverbial inch to spare.

(2) A Mongolian official who spoke English: "Your Excellency, I do not understand. You said you have millions of 'sheeps' in Australia, but the country is so dry you have not water to sail them on!" We may expect a lot from a man who hands out gems like these.

—ARTHUR COCKING.